

ZESPÓŁ SZKÓŁ

IM. GEN. WŁADYSŁAWA SIKORSKIEGO
W RUDNIKU NAD SANEM

KWARTALNIK
1.XII– 31.III. 2021r.

Szkoła Ucząca Się

W TYM NUMERZE

<i>Szkoła Ucząca Się</i>	1
<i>Czym jest OK?</i>	2
<i>Historia Walentynek</i>	4
<i>Olimpiady szkolne</i>	5
<i>Tadeusz Różewicz- Marta Szwed</i>	7
<i>Radiola gra</i>	8

W grudniu 2020r. w naszej szkole odbyła się Konferencja *rys. Danuta Sterna* zmierzająca do przyznania tytułu Szkoły Uczącej Się

i wręczenia przez przedstawicielkę CEO, Ewę Mazepę, certyfikatu potwierdzającego wysoką jakość pracy dyrektora i nauczycieli w zakresie podnoszenia jakości nauczania i uczenia się.

W trakcie Konferencji przedstawiono pracę szkoły w programie SUS, zaprezentowano wypowiedzi nauczycieli, rodziców i uczniów dotyczące ich opinii na temat stosowania w szkole OK i jego efektów. Wyświetlono fragmenty dwóch lekcji z zastosowaniem Oceniania Kształtującego, które były podstawową do wspólnych refleksji i odpowiedzi w formie Informacji Zwrotnej na pytanie „Po czym poznajemy, że uczniowie naszej szkoły aktywnie się uczą?”.

Zespół Szkół im. gen. Władysława Sikorskiego
w Rudniku nad Sanem

otrzymuje tytuł SZKOŁY UCZĄCEJ SIĘ
jako potwierdzenie stosowania strategii oceniania kształtującego
na poziomie zaawansowanym

2018 • 2020

Skład redakcyjny:

Klaudia Bara
Patrycja Bieńkowska
Weronika Kłós
Natalia Masłowska

Opiekun:

Edyta Małek-Karaś

Fotograf:

Weronika Kłós

ZESPÓŁ SZKÓŁ IM. GEN. WŁADYSŁAWA SIKORSKIEGO
W RUDNIKU NAD SANEM

ZAPROSZENIE

Dyrektor, nauczyciele, rodzice i uczniowie Zespołu Szkół w Rudniku nad Sanem zapraszają na Konferencję Upowszechniającą Ocenianie Kształtujące w szkole ponadpodstawowej

Spotkanie online odbędzie się w dniu 18 grudnia 2020 r. o godzinie 12.30 z zastosowaniem komunikatora Meet.
Link do spotkania prześlemy na Państwa skrzynki e-mail.

Plan konferencji:

- Przywitanie gości przez dyrektora szkoły Edwarda Wołoszyna
- Udział szkoły w programie SUS - CRS1 i CRS2
- Praca szkoły z Ocenianiem Kształtującym w opiniach uczniów, nauczycieli i rodziców
- Obserwacja fragmentu lekcji OK ilustrującej przebieg zajęć kształcenia teoretycznego i praktycznego
- Informacja zwrotna do lekcji OK
- Podsumowanie przez asystentkę szkoły Panią Ewę Mazepę
- Podziękowanie uczestnikom i zakończenie

Prosimy o potwierdzenie uczestnictwa do dnia 14 grudnia 2020 r.
na adres: monikareichertdz@gmail.com

ZAPRASZAMY

Czym jest OK?

Ocenianie kształtujące polega na pozyskiwaniu przez nauczyciela i ucznia w trakcie nauczania informacji, które pozwolą rozpoznać, jak przebiega proces uczenia się, aby:

- nauczyciel modyfikował dalsze nauczanie,
- uczeń otrzymywał informację zwrotną pomagającą mu się uczyć.

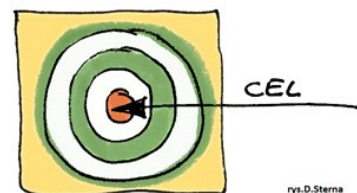
Nauczyciel, który stosuje ocenianie kształtujące:

Nauczyciel przed przystąpieniem do planowania lekcji zastanawia się, jakie cele chce zrealizować z uczniami podczas lekcji. Określa też, co chce, aby uczniowie osiągnęli.

Ustala wraz z uczniami kryteria oceniania, czyli to, co będzie brał pod uwagę przy ocenie pracy ucznia.

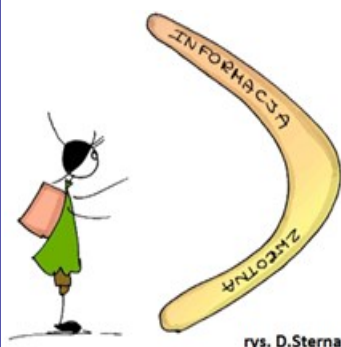
Uczeń musi wiedzieć, co dokładnie będzie podlegało ocenie. Nauczyciel sam lub wraz z uczniami ustala kryteria oceniania - co będzie brane pod uwagę przy ocenianiu (NaCoBeZu). Czyli, co będzie dowodem na to, że cele zostały osiągnięte.

Kryteria pomagają uczniom przygotować się do sprawdzianu oraz wykonać pracę tak, aby postawiony przez nauczyciela cel został zrealizowany. Nauczyciel konsekwentnie ocenia tylko to, co wcześniej zapowiedział.

rys. D. Sterna

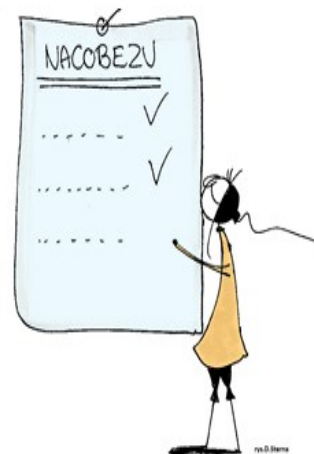
Często cel, który stawia sobie nauczyciel, może być dla ucznia niejasny. Dlatego nauczyciel musi go tak sformułować, aby stał się on zrozumiały dla każdego ucznia. Pod koniec lekcji wraz z uczniami nauczyciel sprawdza, czy cel został osiągnięty.

rys. D. Sterna

Nauczyciel zamiast stawiać ocenę sumującą przekazuje uczniowi komentarz do jego pracy. Dobra informacja zwrotna jest sztuką, ale zawsze powinna zawierać cztery elementy:

- wyszczególnienie i docenienie dobrych elementów pracy ucznia,
- odnotowanie tego, co wymaga poprawienia lub dodatkowej pracy ze strony ucznia,

rys. D. Sterna

- wskazówki, w jaki sposób uczeń powinien poprawić tę konkretną pracę,
- wskazówki, w jakim kierunku uczeń powinien pracować dalej.

Informacja zwrotna musi być ściśle związana z kryteriami oceniania określonymi przed wykonaniem zadania (czyli z NaCoBeZu).

Buduje atmosferę uczenia się, pracując z uczniami i rodzicami.

Warto poświęcić czas na dyskusję o tym, jak uczniowie się uczą i co pomaga im się uczyć. Atmosfera sprzyjająca uczeniu się przejawia się większym poczuciem własnej wartości uczniów, zaangażowaniem w proces uczenia się, samodzielnością, umiejętnością współpracy oraz świadomym i odpowiedzialnym uczeniem się. Rodzice są partnerami i pomocnikami nauczyciela w nauczaniu swoich dzieci.

Potrafi formułować pytania kluczowe.

Pytania kluczowe to pytania, które skłaniają uczniów do myślenia. Takie pytania ukazują uczniom szerszy kontekst omawianego zagadnienia, zachęcają do poszukiwania odpowiedzi i silniej angażują w naukę.

Potrafi zadawać pytania angażujące ucznia w lekcję.

Zadawanie pytań w ocenianiu kształtującym polega na włączaniu wszystkich uczniów w myślenie nad rozwiązywaniem problemu postawionego przez nauczyciela.

Ma temu służyć m.in.:

- wydłużenie czasu oczekiwania na odpowiedź ucznia,
- kierowanie przez nauczyciela pytania do wszystkich uczniów, a nie tylko do zgłaszających się,
- poszukiwanie w parach odpowiedzi na pytania nauczyciela,
- niekaranie za błędne odpowiedzi,
- Zadawanie uczniom pytań „otwartych”.

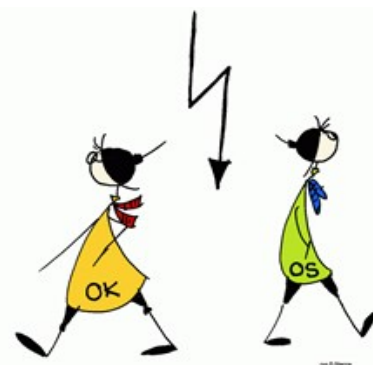
Wprowadza samoocenę i ocenę koleżeńską.

Uczniowie – na podstawie podanych kryteriów oceniania – wzajemnie recenzują swoje prace, dają sobie wzajemnie wskazówki, jak je poprawić. Ma to dwojaki sens: z jednej strony dobrze rozumieją kolegę, którego pracę sprawdzają, gdyż przed chwilą wykonywali to samo zadanie, a z drugiej – uczą się od swojego kolegi: ustalania kryteriów oceniania (co oceniam?) i umiejętności dawania informacji zwrotnej (jak to komunikuję?). Jeśli uczeń sam potrafi ocenić, ile się nauczył i co jeszcze musi zrobić, aby osiągnąć wyznaczony cel, to pomaga mu to w procesie uczenia się i czyni z niego aktywnego i odpowiedzialnego uczestnika tego procesu.

Rozróżnia funkcje oceny sumującej i kształtującej.

Ocena sumująca ma znaczenie przy podsumowaniu wiedzy nabytej przez ucznia i zwykle ogranicza się do stopnia. Ocena kształtująca służy uczniowi do tego, aby uświadomił sobie, co zrobił dobrze, co źle i jak może poprawić swoją pracę. Towarzyszy ona i pomaga uczniowi w trakcie procesu uczenia się. W ocenianiu kształtującym rozdzielamy ocenę sumującą od kształtującej, uczeń otrzymuje mniej ocen (stopni), a częściej informację zwrotną od nauczyciela czy kolegi.

Historia Walentynek

Święto miłości celebrowane jest na całym świecie: wszechobecne róże, pluszaki i serca wprowadzają zakochanych w błogi, romantyczny nastrój. Okazuje się jednak, że święto wyglądało kiedyś zupełnie inaczej! Jaka jest historia Walentynek? Jak świętuje się je w różnych krajach Europy?

Z czego wywodzi się święto zakochanych? Historia powstania Walentynek związana jest z czasami pogańskimi – w Starożytnym Rzymie 14 lutego obchodzono wigilię Luperkaliów, na cześć Fauna, bożka płodności. Urządzano wtedy huczne zabawy: młodzi mężczyźni losowali imiona dziewcząt, z którymi mieli tańczyć przez resztę wieczoru, a być może: przez resztę życia.

Święto było na tyle popularne, że utrzymało się aż do końca V stulecia – dopiero papież Gelazy I zastąpił je świętem liturgicznym na cześć męczennika i patrona miłości, Walentego. Jaka jest jego historia? Rzymski cesarz Klaudiusz II Gocki zabronił mężczyznom wchodzić w związki małżeńskie, aby przekonać ich do uczestnictwa w wojnach. Walenty miał udzielać im ślubów w tajemnicy, za co został schwytany i stracony. Jeszcze w więzieniu zakochał się w niewidomej córce strażnika – przed egzekucją, siła ich miłości przywróciła dziewczynie wzrok. Okazuje się, że nawet historie świętych mogą mieć w sobie nutę romantyzmu!

Walentynki w Europie

Choć chrześcijańskie Walentynki początkowo miały formę obrzędów Kościelnych, szybko zaczęto obchodzić je w bardziej intymny sposób. Jaka jest krótka historia walentynek, czyli miłosnych liścików? Rozpowszechniono je dzięki Brytyjczykom i Francuzom: to oni już w XVII-XVIII wieku wysyłali ukochanym bogato zdobione listy miłosne. Część z nich miała wyniosłą formę, opartą na przemyślanej poezji – inne z nich były rubaszne, pełne onieśmielających jak na tamte czasy słów. Jak rozniesiono wieści o walentynkowych tradycjach na resztę Europy? To dzięki słowom sir Waltera Scotta – twierdził, że 14 lutego ptaki na całych Wyspach Brytyjskich łączą się w pary, a ludzie idą za ich przykładem.

Podczas, gdy w Anglii słano listy miłosne, Szkoci zapatrywali się nieco inaczej na Walentynki. Historia święta w tym kraju opiera się na tradycji wróżenia – 14 luty był dla Szkotów tym samym, czym dla nas Andrzejką. Podczas obrzędów, przyszłość młodych panien i kawalerów oddawano w siły losu: wylosowane kartki z nazwiskami były podstawą do przepowiadania, kto i z kim pobierze się w przeciagu najbliższego roku.

Do Hiszpanii, typowe Walentynki przysły z kolei stosunkowo późno – bo dopiero w połowie XX w. Symbolem święta stała się czerwona róża: mężczyźni obdarowują nimi wszystkie bliskie kobiety, a nie tylko partnerkę. Obecnie, w Hiszpanii przed Walentynkami obchodzi się Dzień Singla – uroczystość dla wszystkich pewnych siebie osób, które czują się dobrze bez partnera.

Okazuje się, że nie wszystkie kraje europejskie obchodzą 14 lutego Walentynki – w Bułgarii, świętuje się wtedy dzień wina. W innych, święto występuje kilka razy w roku – w Czechach zakochani celebrować miłość także 1 maja.

Walentynki w Polsce

Od kiedy w Polsce są Walentynki? Choć święto wywodzi się jeszcze z czasów pogańskich, historia walentynek w Polsce rozpoczęła się dopiero w latach 90. XX wieku. Czy to oznacza, że wcześniej nasi rodacy nie celebrowali miłości i namiętności? Nie do końca! Przedtem, najbardziej romantycznym dniem w roku była Sobótka (zwana także Nocą Kupały) – pogańskie święto ognia, wody, miłości, namiętności i płodności. Obrzędy i tańce wykonywane tego dnia owiane były aurą tajemniczości i przygody: skakanie przez ogień czy wrzucanie do wody wianków nie ma nic wspólnego ze współczesnymi Walentynkami.

Czy Polska przyjęła nowe święto dobrze? Okazuje się, że nie do końca: po okresie PRL, niektórzy byli przeciwni wprowadzaniu do odbudowującego się kraju zachodnich obyczajów. Z biegiem czasu, Polacy zaczęli jednak przekonywać się do nowego święta: dzień zakochanych okazał się miłą odskocznią od codziennej rutyny. Zaczęto organizować nawet Walentynki Chełmińskie – największe obchody święta miłości w kraju. Obecnie, polskie Walentynki to doskonała okazja na zarezerwowanie wyjątkowego spotkania we dwojga: oprócz wyjść do kina czy SPA, często wybiera się wizytę w parku rozrywki czy wspólny skok na bungee!

Czy warto startować w olimpiadach i konkursach?

Udział w olimpiadach otwiera przed uczniami drogę wielu możliwości. Taki konkurs może być bowiem przepustką do dalszej edukacji, między innymi bez konieczności zdawania egzaminów wstępnych. Warto więc poświęcić czas na rzetelne przygotowanie do olimpiad przedmiotowych, by zwiększyć swoje szanse na uzyskanie tytułu laureata lub choćby finalisty.

Gdzie szukać informacji ?

O możliwości przystąpienia do olimpiady z danego przedmiotu najczęściej informują nauczyciele. Możesz także zaglądać na stronę internetową swojej szkoły - bardzo często i tam pojawiają się newsy dotyczące zbliżających się olimpiad i konkursów przedmiotowych.

Uczniowie naszej szkoły wzięli udział w X Edycji Ligi Młodych Logistyków. Naszą szkołę reprezentowali: Filip Chłopek oraz Klaudia Bara. Uczniowie zobowiązani byli do rozwiązania testu na platformie internetowej, który składał się z 30 pytań testowych oraz dwóch zadań praktycznych. Na wykonanie zadań uczestnicy mieli 30 minut. Zadania odnosiły się do szeroko pojętej wiedzy związanej z branżą transportowo- spedycyjno- logistycznej. Koordynatorem obu olimpiad był Sławomir Konior.

Grunt to rzetelne przygotowanie

W olimpiadzie przedmiotowej może wystartować każdy uczeń, który tylko czuje się na siłach, by podjąć takie „wyzwanie”. Jednak warto postawić na taki przedmiot, którego nauka jest przyjemnością. Nie ma bowiem nic gorszego, jak zmuszanie się do nauki i próbowanie przyswajania wiedzy na siłę. A przecież to właśnie solidne przygotowanie poprzez systematyczną naukę i poszerzanie wiedzy zwiększa szanse na pokonywanie kolejnych etapów olimpiady, pozwalając dotrzeć aż do finału, uzyskując tytuł laureata.

W zawodach I stopnia XXXIV Olimpiady Wiedzy Ekonomicznej pod hasłem „Ekonomia wobec kryzysów. Gospodarcze i społeczne skutki pandemii” spróbowali swoich sił uczniowie Patrycja Bieńkowska, Patrycja Szot, Hubert Puskarczyk, Jakub Rusiecki, Kacper Powęska, Arkadiusz Zastawny, Kacper Karaś. Zawody szkolne odbyły się w szkole i miały charakter pisemny. Składały się z trzech elementów: trzydziestu pytań testowych jednokrotnego wyboru, zadania z podstaw ekonomii, pytania o charakterze ogólnym nawiązującym do myśli przewodniej XXXIV OWE.

Tegoroczna edycja Olimpiady Przedsiębiorczości pod hasłem „Biznes w uwarunkowaniach zrównoważonego rozwoju” ze względu na sytuację epidemiologiczną w kraju odbyła się w formie online.

W olimpiadzie wzięło udział 9 uczniów z klasy II LO, II TL, II LO 4, II TL5 (Amelia Mucha, Klaudia Szczerbaty, Anna Dudzik, Wiktoria Wójtowicz, Karolina Żak, Anna Ślanda, Roksana Korbus, Jakub Rusiecki,

Jakub Moskal) rozwiązując test w bezpiecznych warunkach szkolnych i domowych. Nad organizacjami olimpiad i ich prawidłowym przebiegiem czuwała p. Monika Reichert.

Bardzo dobrze poradzili sobie uczniowie, którzy przystąpili do Ogólnopolskiej Olimpiady Spedycyjno – Logistycznej, organizowanej przez Uniwersytet Gdański. Do II etapu zakwalifikował się Filip Chłopek oraz Jakub Moskal. Uczniom gratulujemy sukcesu i życzymy powodzenia w kolejnym etapie!

Uczniowie naszej szkoły zrobili bardzo ważny krok w swojej karierze zawodowej, a mianowicie zdecydowali się wziąć udział w Olimpiadzie Zwolnieni z Teorii, podjęli działania zmierzające do stworzenia projektu społecznego i tym samym przeszli do kolejnego etapu Olimpiady. Przed nimi jeszcze trzy etapy, dlatego trzymamy kciuki i życzymy wytrwałości. Będziemy na bieżąco śledzić zmagania uczniów, a o osiągniętych rezultatach na pewno będziemy informować.

Zwolnieni z Teorii to ogólnopolska olimpiada wspierająca uczniów w realizacji projektów społecznych. Uczniowie, działając dla innych, zdobywają kompetencje potrzebne w pracy i prawdziwym życiu – współpracy, zarządzania swoim czasem i budżetem, rozwiązywania problemów. Przy okazji uczestnicy zdobywają międzynarodowe certyfikaty, pomagające dostać wymarzoną pracę lub dostać się na studia za granicą. Uczestnicy olimpiady działają w zespołach i mają za zadanie zrealizowanie własnego projektu społecznego, czyli lokalnej inicjatywy zmieniającej otoczenie na lepsze. Koordynatorem projektów w ramach Zwolnionych z Teorii z ramienia szkoły jest pani Natalia Paszek.

W naszej szkole odbył się etap Olimpiady "Warto wiedzieć więcej o ubezpieczeniach społecznych" edycja 2020/2021. Test został przeprowadzony przez organizatora – Zakład Ubezpieczeń Społecznych w formie online. Wzięło w nim udział 15 uczniów: Kacper Powęska, Karolina Żak, Patrycja Bieńkowska, Wiktoria Konior, Klaudia Szczerbaty, Anna Ślanda, Monika Zagaja, Wiktoria Wójtowicz, Roksana Korbus, Patrycja Szot, Klaudia Bara, Amelia Mucha, Jakub Rusiecki, Klaudia Piech, Anna Dudzik. Pułap punktów umożliwiających kwalifikację do II etapu uzyskały 3 osoby – Anna Ślanda, Monika Zagaja, Klaudia Szczerbaty. Opiekunem uczniów jest pani Monika Reichert.

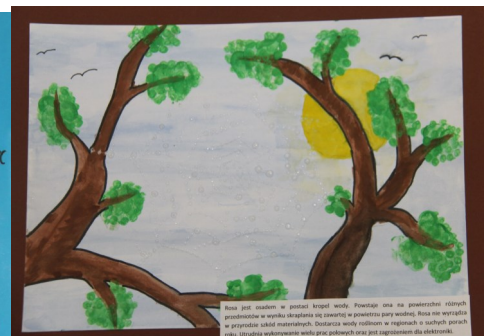
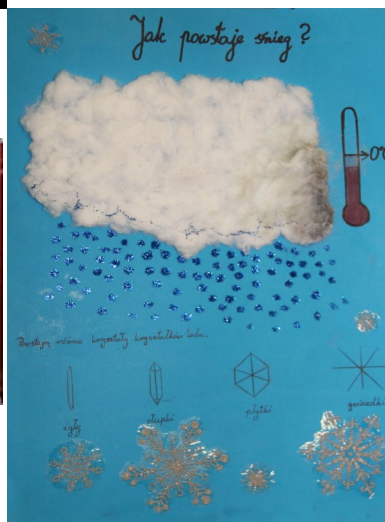

Nauczycielki Edyta Małek-Karaś i Ewa Grochowska zorganizowały konkurs plastyczno- fotograficzny Fizyka i chemia nie tylko dla naukowca” dla uczniów szkół podstawowych oraz ponadpodstawowych. W konkursie wzięły udział 62 prace wykonane przez uczniów Publicznej Szkoły Podstawowej nr 2 w Rudniku nad Sanem, Publicznej Szkoły Podstawowej nr 3 im. Marii Konopnickiej w Rudniku nad Sanem, Publicznej Szkoły Podstawowej im. ks. Jerzego Popiełuszki w Kopkach, Zespołu Szkolno - Przedszkolnego nr 2 w Nisku, Publicznej Szkoły Podstawowej nr 3 w Nisku, Publicznej Szkoły Podstawowej w Przędzeli, Zespołu Szkół im. gen. Władysława Sikorskiego w Rudniku nad Sanem oraz Liceum Ogólnokształcącego w Nowej Sarzynie.

Rdza Mateusz Okoń Klasa I TPS-5,
Zespół Szkół im. gen. Wł. Sikorskiego
w Rudniku nad Sanem

Jak powstaje śnieg Karolina Bieńkowska
Klasa IV, PSP nr 2
w Rudniku nad Sanem

Rosa Gabriel Zdeb Klasa VIII PSP nr 2
w Rudniku nad Sanem

Marta Szwed "Tadeusz Różewicz"

Tadeusz Różewicz był polskim poetą, dramaturgiem, prozaikiem i scenarzystą.

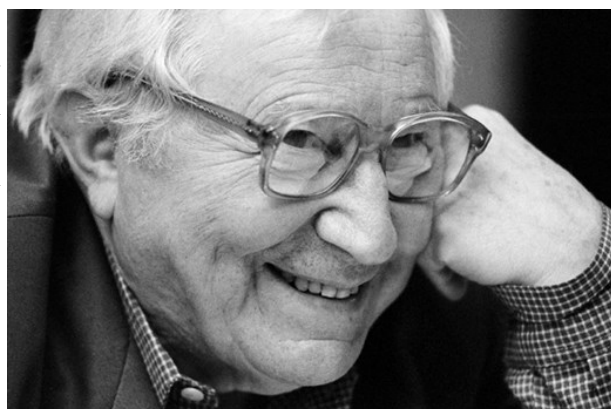
Urodził się 9 października 1921 roku w Radomsku, jako czwarte i najmłodsze dziecko Władysława i Stefanii.

Jego starszy brat Janusz obudził w nim pasję do literatury, wspólnie z nim czytając oraz zbierając tamtejsze czasopisma. Właśnie pod okiem brata młody Różewicz napisał swoje pierwsze wiersze.

Podczas II wojny światowej Tadeusz podjął się kilku prac fizycznych, lecz to nie było przeszkodą do dalszej jego twórczości. Pisał wiersze i zajmował się redagowaniem pisma „Czyn Zbrojny”. Partyzanci tak podziwiali jego poezję, że dowódca oddziału, w którym służył, zwolnił go z obowiązków służbowych na tydzień, by mógł się zająć pisaniem większego tekstu.

W 1944 powstał tomik poezji „Echa leśne”, który Różewicz napisał razem z bratem. Dotykał on problematyki ówczesnej teraźniejszości, w której żyli Tadeusz i Janusz. Ukazywali oni w swoich utworach ducha patriotyzmu i wiarę w odbudowę i zwycięstwo życia polskiej kultury.

W 1945 Różewicz zaczął studia na Uniwersytecie Jagiellońskim, aczkolwiek tych studiów nie skończył.

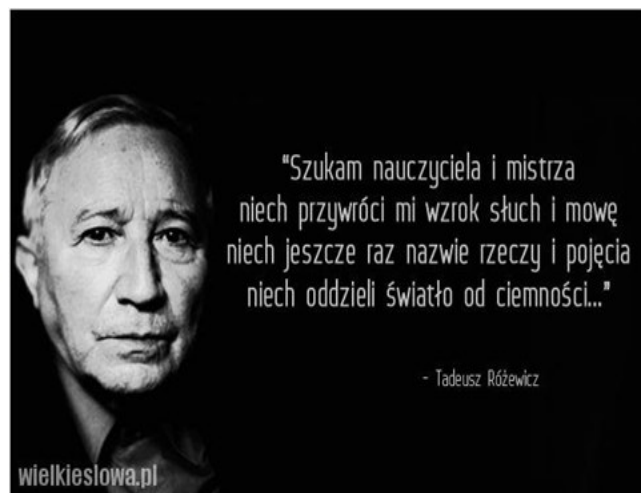
Za jego debiut literacki uznaje się wydany w 1947 roku tom „Niepokój”. Zwrócił uwagę krytyków swoją odmiennością na tle ówczesnej poezji, wyrosłej z doświadczeń wojenno-okupacyjnych.

Tadeusz Różewicz wydał wiele wspaniałych wierszy. Wygrywał nimi liczne nagrody. Historie jego doświadczeń życiowych pozostawiły wyraźne piętno, widoczne w jego utworach. Teraz pozostaje nam czytać i rozmyślać nad jego twórczością, która wyraża tragiczne osamotnienie i zagubienie w powojennym świecie, który został zdominowany niepewnością życia i widmem śmierci. Od razu można odczuć okaleczenie poety okrucieństwem wojny. Bohaterowie przez niego tworzeni są zdeorientowani, przytłoczeni chaosem.

Dramaty tworzone przez Tadeusza były całkowicie inne niż tradycyjne koncepcje teatralne. Posiadają silne wpływy polskiej tradycji i odnoszą się często do biografii autora. Teatr Różewicza jest realistyczny, a zarazem poetycki, nazywany teatrem absurdu.

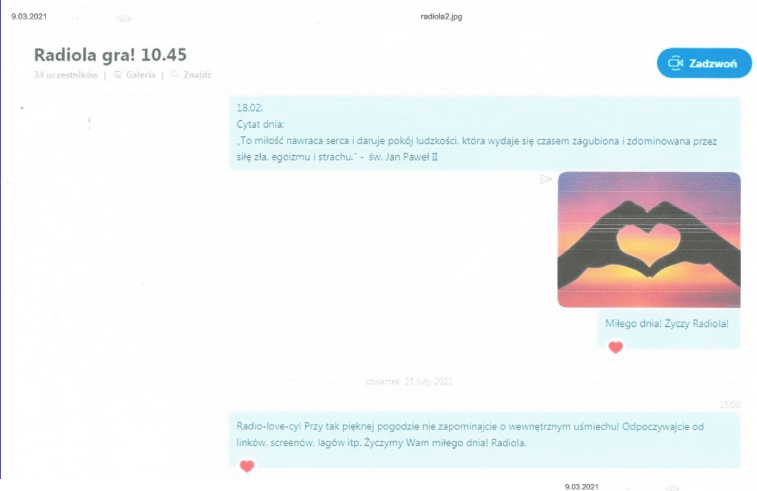
Tadeusz Różewicz zmarł 24 kwietnia 2014 roku we Wrocławiu. Nie ma już go z nami ponad 5 lat, ale do dziś jest uznawany za szczególnie punkt na mapie polskiej literatury.

Tadeusz Różewicz Życie i twórczość

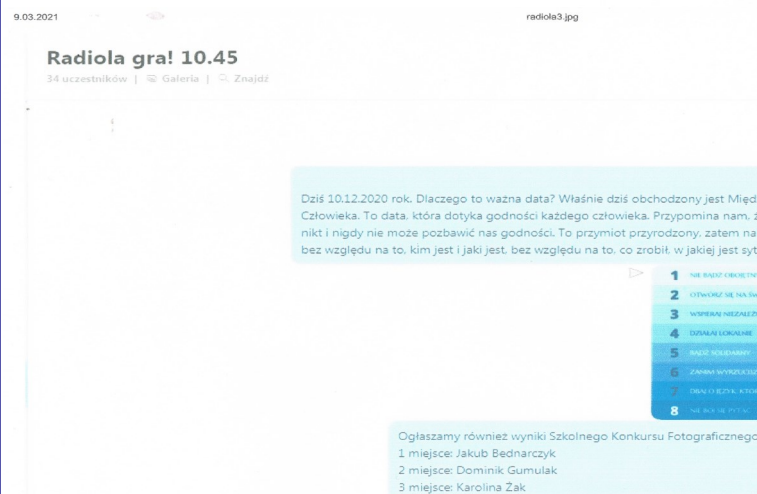

Radiola to nie tylko muzyka odtwarzana na szkolnych przerwach. Zdalna nauka nie pozwala być wszystkim uczniom w szkole. Mimo panujących warunków szkolna radiola nieprzerwanie gra. Nasz link Skypowy ożywia się codziennie na długiej przerwie. Uczniowie zaangażowani w działalność radioli poruszają ważne tematy danego dnia, wskazują na jego wyjątkowość, organizują konkursy szkolne, zapraszając do nadsyłania prac na e-mail radioli. W konkursach można wykazać się zdolnościami, dokształcić warsztat fotograficzny, pisarski i plastyczny. Do wygrania są nagrody rzeczowe w postaci bonów, kart prezentowych itp. Zapraszamy, dołączajcie do naszej radiolowej społeczności!

UWAGA

Przerwy nie muszą być nudne!

Radiowęzeł
szkolny

link: <https://join.skype.com/ipDLi1bqkKnZ>

e-mail: radiolazsrns@gmail.com

Do opracowań wykorzystano zasoby internetowe